

**CONSILIUL
UNIUNII EUROPENE**

**Bruxelles, 14 mai 2014
(OR. en)**

8457/14

LIMITE

**EF 121
ECOFIN 342**

ACTE LEGISLATIVE ȘI ALTE INSTRUMENTE

Subiect: Acord privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la Fondul unic de rezoluție

ACORD

PRIVIND TRANSFERUL ȘI MUTUALIZAREA
CONTRIBUȚIILOR LA FONDUL UNIC DE REZOLUȚIE

PĂRȚILE CONTRACTANTE, Regatul Belgiei, Republica Bulgaria, Republica Cehă, Regatul Danemarcei, Republica Federală Germania, Republica Estonia, Irlanda, Republica Elenă, Regatul Spaniei, Republica Franceză, Republica Croația, Republica Italiană, Republica Cipru, Republica Letonia, Republica Lituania, Marele Ducat al Luxemburgului, Ungaria, Republica Malta, Regatul Țărilor de Jos, Republica Austria, Republica Polonă, Republica Portugheză, România, Republica Slovenia, Republica Slovacă și Republica Finlanda;

ANGAJATE în finalizarea instituirii unui cadru financiar integrat în Uniunea Europeană, uniunea bancară reprezentând o componentă fundamentală a acestuia;

REAMINTIND decizia reprezentanților statelor membre care fac parte din zona euro, reuniți în cadrul Consiliului Uniunii Europene la 18 decembrie 2013, privind negocierea și încheierea unui acord interguvernamental referitor la Fondul unic de rezoluție (denumit în continuare „fondul”) instituit în conformitate cu Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție¹ (denumit în continuare „Regulamentul MUR”), precum și mandatul anexat la decizia respectivă,

ÎNTRUCĂT:

¹ Regulamentul Parlamentului European și al Consiliului de stabilire a unor norme uniforme și a unei proceduri uniforme de rezoluție a instituțiilor de credit și a anumitor firme de investiții în cadrul unui mecanism unic de rezoluție și al unui fond unic de rezoluție și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului

- (1) În anii trecuți, Uniunea Europeană a adoptat o serie de acte juridice fundamentale pentru realizarea pieței interne în domeniul serviciilor financiare și pentru garantarea stabilității financiare a zonei euro și a Uniunii în ansamblul ei, precum și pentru procesul aprofundării uniunii economice și monetare.
- (2) În iunie 2009, Consiliul European a solicitat elaborarea unui „*set unic de norme la nivelul întregii UE aplicabile tuturor instituțiilor financiare active pe piața unică*”. Uniunea a stabilit astfel un set unic de norme prudențiale armonizate pe care instituțiile de credit din întreaga Uniune trebuie să le respecte, prin intermediul Regulamentului (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului¹ și al Directivei 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului².

¹ Regulamentul (UE) nr. 575/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 26 iunie 2013 privind cerințele prudențiale pentru instituțiile de credit și societățile de investiții și de modificare a Regulamentului (UE) nr. 648/2012 (JO L 176, 27.6.2013, p. 1).

² Directiva 2013/36/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 26 iunie 2013 cu privire la accesul la activitatea instituțiilor de credit și supravegherea prudențială a instituțiilor de credit și a firmelor de investiții, de modificare a Directivei 2002/87/CE și de abrogare a Directivelor 2006/48/CE și 2006/49/CE (JO L 176, 27.6.2013, p. 338).

- (3) În continuare, Uniunea a instituit autorități europene de supraveghere (ESA), cărora le sunt încredințate un număr de atribuții în domeniul supravegherii microprudențiale. Acestea sunt Autoritatea Bancară European (ABE) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului¹, Autoritatea Europeană de Asigurări și Pensii Ocupaționale (EIOPA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului² și Autoritatea Europeană pentru Valori Mobiliare și Piețe (ESMA) instituită prin Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului³. Aceasta a fost însoțită de instituirea Comitetului european pentru risc sistemic prin Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului⁴, căruia i-au fost atribuite o serie de funcții de supraveghere macroprudențială.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1093/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea bancară europeană), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/78/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 12).

² Regulamentul (UE) nr. 1094/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană de asigurări și pensii ocupaționale) de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/79/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 48).

³ Regulamentul (UE) nr. 1095/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 de instituire a Autorității europene de supraveghere (Autoritatea europeană pentru valori mobiliare și piețe), de modificare a Deciziei nr. 716/2009/CE și de abrogare a Deciziei 2009/77/CE a Comisiei (JO L 331, 15.12.2010, p. 84).

⁴ Regulamentul (UE) nr. 1092/2010 al Parlamentului European și al Consiliului din 24 noiembrie 2010 privind supravegherea macroprudențială la nivelul Uniunii Europene a sistemului financiar și de înființare a unui Comitet european pentru risc sistemic (JO L 331, 15.12.2010, p. 1).

- (4) Uniunea a instituit un mecanism unic de supraveghere prin intermediul Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului¹, conferind atribuții specifice Băncii Centrale Europene (BCE) în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit, și acordând BCE, care acționează împreună cu autoritățile naționale competente, competențe de supraveghere asupra instituțiilor de credit stabilite în statele membre a căror monedă este euro și în statele membre a căror monedă nu este euro care au instituit o cooperare strânsă cu BCE în scopul supravegherii (denumite în continuare „statele membre participante”).
- (5) Prin intermediul Directivei Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții² (denumită în continuare „Directiva RRB”), Uniunea armonizează actele cu putere de lege și normele administrative naționale privind rezoluția instituțiilor de credit și a anumitor întreprinderi de investiții, inclusiv instituirea unor mecanisme naționale de finanțare a rezoluției.

¹ Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 al Consiliului din 15 octombrie 2013 de conferire a unor atribuții specifice Băncii Centrale Europene în ceea ce privește politicile legate de supravegherea prudențială a instituțiilor de credit (JO L 287, 29.10.2013, p. 63).

² Directiva Parlamentului European și a Consiliului de instituire a unui cadru pentru redresarea și rezoluția instituțiilor de credit și a firmelor de investiții și de modificare a Directivei 82/891/CE a Consiliului și a Directivelor 2001/24/CE, 2002/47/CE, 2004/25/CE, 2005/56/CE, 2007/36/CE, 2011/35/UE, 2012/30/UE și 2013/36/UE ale Parlamentului European și ale Consiliului, precum și a Regulamentelor (UE) nr. 1093/2010 și (UE) nr. 648/2012 ale Parlamentului European și ale Consiliului.

- (6) La 13 - 14 decembrie 2012, Consiliul European a declarat că *„într-un context în care supravegherea bancară este efectiv transferată unui mecanism de supraveghere unic, va fi necesar un mecanism unic de rezoluție, care să aibă competența necesară pentru a asigura rezoluția oricărei bănci din statele membre participante cu ajutorul instrumentelor adecvate”*. Consiliul European din 13 - 14 decembrie 2012 a declarat, de asemenea, că *„mecanismul unic de rezoluție ar trebui să se bazeze pe contribuții din partea sectorului financiar însuși și să includă mecanisme de sprijin adecvate și efective. Sprijinul respectiv ar trebui să fie neutru din punct de vedere fiscal pe termen mediu prin asigurarea faptului că asistența publică este recuperată prin intermediul unor taxe ex post aplicate industriei financiare”*. În contextul menționat, Uniunea a adoptat Regulamentul MUR care creează un sistem decizional centralizat pentru rezoluție, dotat cu mijloacele adecvate de finanțare prin instituirea fondului. Regulamentul MUR se aplică entităților situate în statele membre participante.

- (7) Regulamentul MUR instituie în special fondul, precum și modalitățile de utilizare a acestuia. Directiva RRB și Regulamentul MUR stabilesc criterii generale pentru a determina fixarea și calcularea contribuțiilor *ex ante* și *ex post* ale instituțiilor, necesare pentru finanțarea fondului, precum și obligația statelor membre de a le percepe la nivel național. Cu toate acestea, statele membre participante care colectează contribuțiile aplicate instituțiilor situate pe teritoriile lor în conformitate cu Directiva RRB și cu Regulamentul MUR își mențin competența de a transfera contribuțiile respective către fond. Obligația de a transfera contribuțiile colectate la nivel național către fond nu decurge din dreptul Uniunii. O astfel de obligație va fi instituită prin prezentul acord, care prevede condițiile în care părțile contractante, în conformitate cu cerințele lor constituționale specifice, decid de comun acord să transfere către fond contribuțiile pe care le colectează la nivel național.
- (8) Competența fiecăruia dintre statele membre participante de a transfera contribuțiile colectate la nivel național ar trebui exercitată în așa fel, încât să fie respectat principiul cooperării loiale, consfințit prin articolul 4 alineatul (3) din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE), conform căruia, printre altele, statele membre facilitează îndeplinirea de către Uniune a atribuțiilor sale și se abțin de la orice măsură care ar putea pune în pericol realizarea obiectivelor Uniunii. Din acest motiv, statele membre participante ar trebui să se asigure că resursele financiare sunt direcționate uniform către fond, garantând astfel funcționarea sa adecvată.

- (9) În consecință, părțile contractante au încheiat prezentul acord prin care, printre altele, își stabilesc obligația de a transfera contribuțiile colectate la nivel național către fond, pe baza unor criterii, modalități și condiții uniforme, în special alocarea pe parcursul unei perioade de tranziție a contribuțiilor pe care le colectează la nivel național unor compartimente diferite aferente fiecăreia dintre părțile contractante, precum și mutualizarea progresivă a utilizării compartimentelor în așa fel încât acestea să înceteze să existe la sfârșitul perioadei de tranziție.
- (10) Părțile contractante reamintesc că scopul pe care îl urmăresc este acela de a menține condiții de concurență echitabile și de a minimiza costul total al rezoluției pentru contribuabili și că vor avea în vedere sarcina totală ce revine sectorului bancar al fiecăreia în contextul stabilirii contribuțiilor la fond și al determinării tratamentului fiscal aplicat acestora.
- (11) Conținutul prezentului acord este limitat la acele elemente specifice referitoare la fond care rămân în sfera de competență a statelor membre. Prezentul acord nu afectează normele comune instituite în temeiul dreptului Uniunii și nici nu modifică domeniul de aplicare al acestora. Acesta este conceput mai degrabă cu scopul de a completa legislația Uniunii cu privire la rezoluția bancară și de a sprijini și a fi legat intrinsec de realizarea politicilor Uniunii, în special crearea pieței interne în domeniul serviciilor financiare.

- (12) Actele cu putere de lege și normele administrative naționale de punere în aplicare a Directivei RRB, inclusiv cele legate de crearea de mecanisme naționale de finanțare, se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2015. Dispozițiile referitoare la instituirea fondului în temeiul Regulamentului MUR vor fi aplicabile, în principiu, începând cu data de 1 ianuarie 2016. În consecință, părțile contractante vor colecta contribuțiile alocate pentru mecanismul național de finanțare a rezoluției pe care acestea urmează să îl instituie până la data aplicării Regulamentului MUR, dată la care vor începe colectarea contribuțiilor alocate pentru fond. Pentru a consolida capacitatea financiară a fondului încă de la început, părțile contractante se angajează să transfere către fond contribuțiile pe care le-au colectat în temeiul Directivei RRB până la data aplicării Regulamentului MUR.

- (13) Se admite că pot exista situații în care mijloacele disponibile în cadrul fondului să nu fie suficiente pentru a face față unei anumite măsuri de rezoluție și în care contribuțiile *ex post* care ar trebui colectate pentru a acoperi sumele suplimentare necesare să nu fie accesibile imediat. Conform declarației Eurogrupului și a Consiliului din 18 decembrie 2013, pentru a asigura o finanțare continuă suficientă în perioada de tranziție, părțile contractante vizate de o anumită măsură de rezoluție ar trebui să furnizeze o finanțare-punte provenită din surse naționale sau din Mecanismul european de stabilitate (MES), în conformitate cu procedurile convenite, inclusiv stabilirea de posibilități de transfer temporar între compartimentele naționale. Părțile contractante ar trebui să dispună de proceduri care să le permită abordarea oricărei cereri de finanțare-punte în timp util. Un mecanism de sprijin comun va fi elaborat în cursul perioadei de tranziție. Un astfel de mecanism de sprijin va facilita contractarea de împrumuturi de către fond. Sectorul bancar va fi răspunzător în ultimă instanță de rambursare prin intermediul contribuțiilor în toate statele membre participante, inclusiv al contribuțiilor *ex post*. Mecanismele respective vor asigura un tratament egal al tuturor părților contractante care participă la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție, inclusiv al părților contractante care se alătură într-o etapă ulterioară, în ceea ce privește drepturile și obligațiile și atât în perioada de tranziție, cât și în cursul regimului permanent. Mecanismele menționate vor respecta condiții de concurență echitabile cu statele membre care nu participă la mecanismul unic de supraveghere și nici la mecanismul unic de rezoluție.

- (14) Prezentul acord ar trebui să fie ratificat de toate statele membre a căror monedă este euro și de către statele membre a căror monedă nu este euro care participă la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție.
- (15) Statele membre a căror monedă nu este euro și care nu sunt părți contractante ar trebui să adere la prezentul acord cu drepturi și obligații depline, în conformitate cu cele ale părților contractante, la data la care adoptă efectiv moneda euro sau, dacă nu o adoptă, la data intrării în vigoare a deciziei BCE privind cooperarea strânsă menționată la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.
- (16) La 21 mai 2014, reprezentanții guvernelor statelor membre au autorizat părțile contractante să solicite Comisiei Europene și Comitetului unic de rezoluție (denumit în continuare „comitetul”) îndeplinirea atribuțiilor prevăzute în prezentul acord.

(17) La articolul 15 din Regulamentul MUR, la data adoptării sale inițiale, se stabilesc principii generale care reglementează rezoluția, în temeiul cărora acționarii instituției aflate în rezoluție suportă primele pierderi, iar creditorii instituției aflate în rezoluție sunt plasați după acționari în asumarea pierderilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora. La articolul 27 din Regulamentul MUR se instituie, în consecință, un instrument de recapitalizare internă care necesită ca o contribuție la absorbția pierderilor și recapitalizare egală cu cel puțin 8 % din totalul pasivelor, incluzând fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție, cuantificată la momentul luării măsurii de rezoluție în conformitate cu evaluarea prevăzută la articolul 20 din Regulamentul MUR, să fie efectuată de acționari, precum și de titularii instrumentelor de capital relevante și ai altor pasive eligibile prin reducerea valorii contabile, conversie sau prin alte modalități, și necesită de asemenea ca contribuția din partea fondului să nu depășească 5 % din totalul pasivelor, incluzând fondurile proprii ale instituției aflate în rezoluție, cuantificată la momentul luării măsurii de rezoluție în conformitate cu evaluarea prevăzută la articolul 20 din Regulamentul MUR, cu excepția cazului în care toate pasivele negarantate, neprivilegiate, altele decât depozitele eligibile, au fost reduse ca valoare contabilă sau convertite integral. Mai mult, la articolele 18, 52 și 55 din Regulamentul MUR, la data adoptării sale inițiale, se stabilesc o serie de norme procedurale privind mecanismul decizional al Comitetului și al instituțiilor Uniunii. Elementele menționate ale Regulamentului MUR constituie o bază esențială pentru consimțământul exprimat de părțile contractante de a-și asuma obligații în temeiul prezentului acord.

(18) Părțile contractante admit că dispozițiile relevante din Convenția de la Viena privind dreptul tratatelor, precum și dreptul internațional cutumiar se aplică în ceea ce privește orice modificare fundamentală a circumstanțelor care a avut loc împotriva voinței lor și care afectează fundamentul consimțământului părților contractante de a-și asuma obligații în temeiul clauzelor prezentului acord, astfel cum se menționează la considerentul (17). Prin urmare, părțile contractante pot invoca consecințele care decurg din orice modificare fundamentală a circumstanțelor care a avut loc împotriva voinței lor, în temeiul dreptului internațional public. În cazul în care o parte contractantă invocă astfel de consecințe, oricare altă parte contractantă poate sesiza Curtea de Justiție a Uniunii Europene (denumită în continuare „Curtea de Justiție”). Curții de Justiție ar trebui să îi fie acordată competența de a confirma existența oricărei modificări fundamentale a circumstanțelor și consecințele care decurg din aceasta. Părțile contractante recunosc că o astfel de invocare a consecințelor după abrogarea sau modificarea oricăruia dintre elementele Regulamentului MUR menționate la considerentul (17), care a fost efectuată împotriva voinței oricăreia dintre părțile contractante și care este susceptibilă de a afecta temeiul esențial al consimțământului lor de a-și asuma obligații în temeiul clauzelor prezentului acord, va constitui un litigiu privind aplicarea prezentului acord, în sensul articolului 273 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), care, prin urmare, poate fi înaintat Curții de Justiție, în conformitate cu dispoziția respectivă. Totodată, oricare parte contractantă poate solicita Curții de Justiție măsuri provizorii, în conformitate cu articolul 278 din TFUE și cu articolele 160 - 162 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție¹. Când soluționează litigiul și când decide cu privire la admiterea unor măsuri provizorii, Curtea de Justiție ar trebui să aibă în vedere obligațiile ce revin părților contractante în temeiul TUE și al TFUE, inclusiv cele aferente mecanismului unic de rezoluție și integrității acestuia.

¹ Regulamentul de procedură al Curții de Justiție din 25 septembrie 2012 (JO L 265, 29.9.2012, p. 1), cu modificările ulterioare.

- (19) Competența de a stabili dacă instituțiile Uniunii, Comitetul și autoritățile naționale de rezoluție aplică instrumentul de recapitalizare internă de o manieră compatibilă cu dreptul Uniunii se înscrie în sfera de competențe a Curții de Justiție, în conformitate cu căile de atac prevăzute în TUE și TFUE, și anume la articolele 258, 259, 260, 263, 265 și 266 din TFUE.
- (20) Ca instrument de drept internațional public, drepturile și obligațiile prevăzute în prezentul acord sunt supuse principiului reciprocității. În consecință, consimțământul fiecărei părți contractante de a-și asuma obligații în temeiul prezentului acord depinde de exercitarea echivalentă a drepturilor și a obligațiilor care îi revin fiecărei părți contractante. Prin urmare, încălcarea de către oricare dintre părțile contractante a obligației sale de a transfera contribuțiile către fond ar trebui să atragă după sine excluderea entităților autorizate pe teritoriul lor de la accesul la fond. Comitetului și Curții de Justiție ar trebui să le fie acordată competența de a stabili și de a declara dacă părțile contractante și-au încălcat angajamentul de a transfera contribuțiile, în conformitate cu procedurile prevăzute de prezentul acord. Părțile contractante recunosc că, în caz de încălcare a obligației de a transfera contribuțiile, singura consecință juridică va fi excluderea părții contractante care s-a făcut vinovată de încălcare de la finanțare în cadrul fondului și că obligațiile celorlalte părți contractante în temeiul prezentului acord nu sunt afectate.

- (21) Acordul stabilește un mecanism prin care statele membre participante se angajează să ramburseze în mod solidar, prompt și cu dobândă fiecărui stat membru care nu participă la mecanismul unic de supraveghere și nici la mecanismul unic de rezoluție cuantumul pe care statul membru neparticipant l-a plătit sub formă de resurse proprii corespunzătoare utilizării bugetului general al Uniunii în cazuri de răspundere extracontractuală și costuri aferente acesteia, cu privire la exercitarea competențelor de către instituțiile Uniunii în temeiul Regulamentului MUR. Răspunderea fiecărui stat membru participant în cadrul acestui mecanism ar trebui să fie separată și individuală, și nu solidară, prin urmare fiecare dintre statele membre participante ar trebui să răspundă doar pentru partea care îi revine din obligația de rambursare stabilită în conformitate cu prezentul acord.
- (22) În conformitate cu articolul 273 din TFUE, Curtea de Justiție ar trebui să fie competentă pentru a statua cu privire la litigiile privind interpretarea și aplicarea prezentului acord, apărute între părțile contractante, inclusiv cele referitoare la respectarea obligațiilor prevăzute de acord. Statele membre a căror monedă nu este euro care nu sunt părți la prezentul acord ar trebui să fie în măsură să sesizeze Curtea de Justiție cu orice litigiu privind interpretarea și asigurarea respectării clauzelor cu privire la compensarea pentru răspunderea extracontractuală și la costurile aferente prevăzute în prezentul acord.

- (23) Transferul contribuțiilor de către părțile contractante care devin parte la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție la o dată ulterioară datei de aplicare a prezentului acord ar trebui să se efectueze cu respectarea principiului egalității de tratament în raport cu părțile contractante care participă la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție la data aplicării prezentului acord. Părțile contractante care participă la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție la data aplicării prezentului acord nu trebuie să suporte sarcina rezoluțiilor la care ar fi trebuit să contribuie, în temeiul acordurilor financiare naționale, părțile care participă într-o etapă ulterioară. În mod asemănător, acestea din urmă nu trebuie să suporte costul rezoluțiilor generat înainte de data la care acestea devin state membre participante, pentru care ar trebui să fie răspunzător fondul.
- (24) În cazul în care cooperarea strânsă cu BCE a unei părți contractante, a cărei monedă nu este euro, încetează în conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, ar trebui să se decidă o împărțire echitabilă a contribuțiilor cumulate provenite de la partea contractantă vizată, ținând(u-se) seama atât de interesele părții contractante vizate, cât și de cele ale fondului. În consecință, la articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul MUR se definesc modalitățile, criteriile și procedura prin care Comitetul ajunge la un acord împreună cu statul membru în cauză în ceea ce privește recuperarea contribuțiilor transferate de statul membru respectiv, înainte de încetarea cooperării strânse.

- (25) Cu respectarea deplină a procedurilor și a cerințelor tratatelor pe care se întemeiază Uniunea Europeană, obiectivul părților contractante este de a încorpora cât mai curând în cadrul juridic al Uniunii dispozițiile de fond ale prezentului acord, în conformitate cu TUE și cu TFUE,

CONVIN CU PRIVIRE LA URMĂTOARELE DISPOZIȚII:

TITLUL I

OBIECT ȘI DOMENIU DE APLICARE

ARTICOLUL 1

- (1) Prin prezentul acord, părțile contractante se angajează:
- (a) să transfere contribuțiile colectate la nivel național în conformitate cu Directiva RRB și cu Regulamentul MUR către Fondul unic de rezoluție (denumit în continuare „fondul”) instituit de regulamentul respectiv; și

- (b) să aloce, pe parcursul unei perioade de tranziție care începe de la data aplicării prezentului acord, astfel cum este stabilită la articolul 12 alineatul (2) din prezentul acord, și care se încheie la data la care fondul își atinge nivelul-țintă stabilit la articolul 68 din Regulamentul MUR, dar nu mai târziu de 8 ani de la data aplicării prezentului acord (perioada de tranziție), contribuțiile pe care le colectează la nivel național în conformitate cu Regulamentul MUR sau cu Directiva RRB către diferitele compartimente aferente fiecărei părți contractante. Utilizarea compartimentelor face obiectul unei mutualizări progresive, în așa fel încât acestea să înceteze să existe la sfârșitul perioadei de tranziție,

sprijinind astfel operațiunile funcționarea eficace a fondului.

- (2) Prezentul acord se aplică părților contractante ale căror instituții fac obiectul mecanismului unic de supraveghere și al mecanismului unic de rezoluție, în conformitate cu dispozițiile relevante ale Regulamentului (UE) nr. 1024/2013 și, respectiv, ale Regulamentului MUR (părțile contractante participante la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție).

TITLUL II

COERENȚA ȘI RELAȚIA CU DREPTUL UNIUNII

ARTICOLUL 2

(1) Prezentul acord se aplică și este interpretat de către părțile contractante în conformitate cu tratatele pe care se întemeiază Uniunea Europeană și cu dreptul Uniunii Europene, în special articolul 4 alineatul (3) din TUE și legislația Uniunii privind rezoluția instituțiilor.

(2) Prezentul acord se aplică în măsura în care este compatibil cu tratatele pe care se întemeiază Uniunea și cu dreptul Uniunii. Acesta nu aduce atingere competențelor Uniunii de a acționa în domeniul pieței interne.

(3) În sensul prezentului acord se aplică definițiile relevante stabilite la articolul 3 din Regulamentul MUR.

TITLUL III

TRANSFERUL CONTRIBUȚIILOR ȘI COMPARTIMENTE

ARTICOLUL 3

Transferul contribuțiilor

- (1) Părțile contractante se angajează solidar să transfere irevocabil către fond contribuțiile colectate de la instituțiile autorizate pe teritoriul fiecăreia dintre ele în temeiul articolelor 69 și 70 din Regulamentul MUR și în conformitate cu criteriile prevăzute în acesta, precum și în actele delegate și de punere în aplicare la care fac trimitere acestea. Transferul contribuțiilor se desfășoară în conformitate cu condițiile prevăzute la articolele 4 - 10 din prezentul acord.
- (2) Părțile contractante transferă contribuțiile *ex ante* corespunzătoare fiecărui an cel târziu la data de 30 iunie a anului respectiv. Transferul inițial al contribuțiilor *ex ante* către fond va avea loc la 30 iunie 2016 cel târziu sau, în cazul în care acordul nu a intrat în vigoare până la data respectivă, în termen de șase luni de la intrarea sa în vigoare.
- (3) Contribuțiile colectate de către părțile contractante în conformitate cu articolele 103 și 104 din Directiva RRB înainte de data aplicării prezentului acord sunt transferate către fond la 31 ianuarie 2016 cel târziu sau, în cazul în care acordul nu a intrat în vigoare până la data respectivă, în termen de o lună de la data intrării în vigoare a acestuia.

(4) Orice sumă plătită prin intermediul mecanismului de finanțare a rezoluției al părților contractante înainte de data aplicării prezentului acord pentru măsurile de rezoluție de pe teritoriul lor se deduce din contribuțiile care urmează să fie transferate către fond menționat la alineatul (3) de către partea contractantă respectivă. În acest caz, partea contractantă în cauză este în continuare obligată să transfere către fond o sumă echivalentă cu cea care ar fi fost necesară pentru atingerea nivelului-țintă al mecanismului său de finanțare a rezoluției, în conformitate cu articolul 102 din Directiva RRB și în termenele prevăzute la articolul respectiv.

(5) Părțile contractante transferă contribuțiile *ex post* imediat după colectarea acestora.

ARTICOLUL 4

Compartimentele

(1) Pe parcursul perioadei de tranziție, contribuțiile colectate la nivel național sunt transferate către fond, în așa fel încât să fie alocate compartimentelor aferente fiecărei părți contractante.

(2) Dimensiunea compartimentelor fiecărei părți contractante este egală cu totalitatea contribuțiilor plătibile de către instituțiile autorizate în fiecare dintre teritoriile acestora în temeiul articolelor 68 și 69 din Regulamentul MUR și al actelor delegate și de punere în aplicare la care fac trimitere acestea.

(3) La data intrării în vigoare a prezentului acord, Comitetul întocmește o listă cu titlu pur informativ, în care prezintă în detaliu dimensiunea compartimentelor fiecărei părți contractante. Lista respectivă se actualizează anual în perioada de tranziție.

ARTICOLUL 5

Funcționarea compartimentelor

- (1) În cazul în care, în conformitate cu dispozițiile relevante din Regulamentul MUR, se decide recurgerea la fond, Comitetul are competența de a dispune de compartimentele fondului în felul următor:
- (a) În primul rând, costurile sunt suportate de compartimentele aferente părților contractante pe teritoriul cărora este stabilit(ă) sau autorizat(ă) instituția sau grupul aflat în rezoluție. În cazul în care un grup transfrontalier se află în rezoluție, costurile sunt distribuite între diferitele compartimente aferente părților contractante în care întreprinderea-mamă și filialele sale sunt stabilite sau autorizate proporțional cu cuantumul relativ al contribuțiilor pe care fiecare dintre entitățile grupului aflat în rezoluție le-a furnizat compartimentelor sale respective în raport cu cuantumul agregat al contribuțiilor pe care toate entitățile grupului le-au furnizat compartimentelor lor naționale.

În cazul în care o parte contractantă în care întreprinderea-mamă sau filiala este stabilită sau autorizată consideră că aplicarea acestui criteriu de distribuire a costurilor menționate la primul paragraf conduce la o asimetrie semnificativă între distribuția costurilor între compartimente și profilul de risc al entităților vizate de rezoluție, aceasta poate solicita Comitetului să ia în considerare fără întârziere și criteriile prevăzute la articolul 107 alineatul (5) din Directiva RRB. În cazul în care Comitetul nu dă curs solicitării formulate de partea contractantă respectivă, acesta își justifică public poziția.

Se recurge la mijloacele financiare disponibile în cadrul compartimentelor aferente părților contractante menționate la primul paragraf, până la costul cu care trebuie să contribuie fiecare compartiment național, conform criteriilor pentru distribuirea costurilor enunțate la primul și al doilea paragraf, după cum urmează:

- în primul an al perioadei de tranziție, se recurge la toate mijloacele financiare disponibile în cadrul compartimentelor respective;
- în al doilea și al treilea an al perioadei de tranziție, se recurge la 60 % și, respectiv, la 40 % din mijloacele financiare disponibile în cadrul compartimentelor respective;
- în anii următori ai perioadei de tranziție, disponibilitatea mijloacelor financiare în compartimentele aferente acestor părți contractante relevante scade anual cu $6 \frac{2}{3}$ puncte procentuale.

Reducerea anuală sus-menționată a disponibilității mijloacelor financiare din compartimentele aferente părților contractante relevante se împarte egal pe trimestru.

- (b) În al doilea rând, dacă mijloacele financiare disponibile în compartimentele părților contractante menționate la litera (a) nu sunt suficiente pentru a respecta misiunea fondului prevăzută la articolul 75 din Regulamentul MUR, se recurge la mijloacele financiare disponibile din compartimentele fondului aferente tuturor părților contractante.

Mijloacele financiare disponibile în compartimentele tuturor părților contractante se completează, în măsura specificată la al treilea paragraf de la prezenta literă, cu mijloacele financiare rămase în compartimentele naționale aferente părților contractante vizate de rezoluție, menționate la litera (a).

În cazul rezoluției unui grup transfrontalier, alocarea mijloacelor financiare puse la dispoziție între compartimentele părților contractante vizate în conformitate cu primul și al doilea paragraf de la prezenta literă respectă aceeași cheie de distribuire a costurilor între acestea, astfel cum se prevede la litera (a). În cazul în care instituția sau instituțiile autorizate în una dintre părțile contractante vizate care fac obiectul rezoluției unui grup nu necesită totalitatea mijloacelor financiare disponibile în temeiul prezentei litere (b), mijloacele financiare disponibile care nu sunt necesare în temeiul prezentei litere (b) se utilizează la rezoluția entităților autorizate pe teritoriul celorlalte părți contractante vizate de rezoluția unui grup.

Pe parcursul perioadei de tranziție se recurge la toate compartimentele naționale ale părților contractante, după cum urmează:

- în primul și în al doilea an al perioadei de tranziție se recurge la 40 % și, respectiv, la 60 % din mijloacele financiare disponibile în cadrul compartimentelor respective;
- în anii următori ai perioadei de tranziție, disponibilitatea mijloacelor financiare în compartimentele respective crește anual cu 6 ⅔ puncte procentuale.

Creșterea anuală sus-menționată a disponibilității mijloacelor financiare din toate compartimentele naționale ale părților contractante se împarte egal pe trimestru.

- (c) În al treilea rând, dacă mijloacele financiare utilizate în conformitate cu litera (b) nu sunt suficiente pentru a respecta misiunea fondului menționată la articolul 75 din Regulamentul MUR, se recurge la orice mijloc financiar rămas în compartimentele aferente părților contractante vizate, menționate la litera (a).

În cazul rezoluției unui grup transfrontalier, se recurge la compartimentele părților contractante vizate care nu au pus la dispoziție suficiente mijloace financiare în temeiul literelor (a) și (b) în ceea ce privește rezoluția entităților autorizate pe teritoriile lor. Contribuțiile pentru fiecare compartiment se stabilesc pe baza criteriilor de distribuire a costurilor prevăzute la litera (a).

- (d) În al patrulea rând, fără a aduce atingere competențelor Comitetului menționate la litera (e), dacă mijloacele financiare menționate la litera (c) nu sunt suficiente pentru a acoperi costurile unei anumite măsuri de rezoluție, părțile contractante vizate menționate la litera (a) transferă fondului contribuțiile *ex post* extraordinare provenite de la instituțiile autorizate pe teritoriile lor, colectate în conformitate cu criteriile prevăzute la articolul 70 din Regulamentul MUR.

În cazul rezoluției unui grup transfrontalier, contribuțiile *ex post* sunt transferate de părțile contractante vizate care nu au pus la dispoziție suficiente mijloace financiare în temeiul literelor (a) - (c), în ceea ce privește rezoluția entităților autorizate pe teritoriile lor.

- (e) În cazul în care mijloacele financiare menționate la litera (c) nu sunt suficiente pentru a acoperi costurile unei anumite măsuri de rezoluție, și atâta timp cât contribuțiile *ex post* extraordinare menționate la litera (d) nu sunt imediat accesibile, inclusiv din motive legate de stabilitatea instituțiilor vizate, Comitetul își poate exercita competența de a contracta împrumuturi sau alte forme de sprijin pentru fond în conformitate cu articolele 72 și 73 din Regulamentul MUR sau competența de a efectua transferuri temporare între compartimente în conformitate cu articolul 7 din prezentul acord.

În cazul în care comitetul decide să exercite competențele menționate la primul paragraf de la prezenta literă, părțile contractante vizate menționate la litera (d) transferă către fond contribuțiile *ex post* extraordinare cu scopul de a rambursa împrumuturile sau alte forme de sprijin sau transferul temporar între compartimente.

- (2) Veniturile obținute din investiții ale cuantumurilor transferate către fond, în conformitate cu articolul 74 din Regulamentul MUR, sunt alocate proporțional fiecăruia dintre compartimente, pe baza mijloacelor lor financiare disponibile, excluzând orice creanță sau angajament de plată irevocabil în sensul articolului 75 din Regulamentul MUR atribuibile fiecărui compartiment. Veniturile obținute din investiții ale operațiunilor de rezoluție pe care fondul le poate efectua, în conformitate cu articolul 75 din Regulamentul MUR, sunt alocate proporțional fiecăruia dintre compartimente, pe baza contribuției lor respective la o anumită măsură de rezoluție.
- (3) Toate compartimentele fuzionează și încetează să existe la încheierea perioadei de tranziție.

ARTICOLUL 6

Transferul contribuțiilor ex ante suplimentare și nivelul-țintă

- (1) Părțile contractante asigură, dacă este cazul, realimentarea fondului prin contribuții *ex ante*, care urmează să fie plătite în termenele prevăzute la articolul 68 alineatele (2) și (3) și alineatul (5) litera (a) din Regulamentul MUR, într-un quantum echivalent cu cel necesar pentru atingerea nivelului-țintă precizat la articolul 68 alineatul (1) din Regulamentul MUR.

(2) Pe parcursul perioadei de tranziție, transferul contribuțiilor legate de realimentare se distribuie între compartimente în modul următor:

- (a) Părțile contractante vizate de rezoluție transferă contribuțiile la partea compartimentului lor care nu face încă obiectul mutualizării în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b);
- (b) Toate părțile contractante transferă contribuțiile la partea compartimentelor lor respective care face obiectul mutualizării în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b).

ARTICOLUL 7

Transferul temporar între compartimente

(1) Fără a aduce atingere obligațiilor prevăzute la articolul 5 alineatul (1) literele (a) - (d), părțile contractante vizate de rezoluție pot solicita Comitetului, pe parcursul perioadei de tranziție, să utilizeze temporar partea din mijloacele financiare disponibilă în compartimentele fondului care nu a fost încă mutualizată, aferente celorlalte părți contractante. În acest caz, părțile contractante vizate transferă ulterior către fond, înainte de încheierea perioadei de tranziție, contribuții *ex post* extraordinare în quantum echivalent cu cel primit de compartimentele lor, plus dobânzile acumulate, astfel încât celelalte compartimente să beneficieze de rambursare.

(2) Cuantumul transferat temporar de la fiecare dintre compartimente la cele destinate este proporțional cu dimensiunea acestora, stabilită în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), și nu depășește 50 % din mijloacele financiare disponibile în cadrul fiecărui compartiment care nu fac încă obiectul mutualizării. În cazul rezoluției unui grup transfrontalier, alocarea mijloacelor financiare puse la dispoziție între compartimentele părților contractante vizate în temeiul prezentului alineat respectă aceeași cheie de distribuire a costurilor între acestea, astfel cum se prevede în temeiul articolului 5 alineatul (1) litera (a).

(3) Deciziile Comitetului privind cererea de transfer temporar al mijloacelor financiare între compartimentele menționate la alineatul (1) se iau cu o majoritate simplă a membrilor sesiunii sale plenare, după cum se precizează la articolul 52 alineatul (1) din Regulamentul MUR. În cuprinsul deciziei sale privind transferul temporar, Comitetul specifică rata dobânzii, perioada de rambursare și alți termeni și condiții privind transferul mijloacelor financiare între compartimente.

(4) Decizia Comitetului prin care acesta convine asupra transferului temporar al mijloacelor financiare menționate la alineatul (3) poate intra în vigoare numai în cazul în care, în termen de patru zile calendaristice de la data adoptării deciziei, nu a formulat obiecții niciuna dintre părțile contractante din ale căror compartimente a fost efectuat transferul.

Pe parcursul perioadei de tranziție, dreptul de a formula obiecții al unei părți contractante poate fi exercitat numai dacă:

- (a) aceasta ar putea avea nevoie de mijloacele financiare din compartimentul național aferent în vederea finanțării unei operațiuni de rezoluție în viitorul apropiat sau dacă transferul temporar ar pune în pericol aplicarea unei măsuri de rezoluție în curs pe teritoriul său;
- (b) transferul temporar ar reprezenta mai mult de 25 % din partea sa din compartimentul național care nu face încă obiectul mutualizării în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) literele (a) și (b); sau
- (c) consideră că partea contractantă al cărei compartiment beneficiază de transferul temporar nu furnizează garanții de rambursare din surse naționale sau de asistență din partea MES, în conformitate cu procedurile convenite.

Partea contractantă care intenționează să formuleze obiecții justifică în mod corespunzător apariția oricăreia dintre circumstanțele menționate la literele (a) - (c).

În cazul în care se exprimă obiecții în conformitate cu prezentul alineat, decizia comitetului privind transferul temporar se adoptă cu excluderea mijloacelor financiare ale compartimentelor părților contractante care au formulat obiecții.

(5) În cazul în care o instituție a unei părți contractante din al cărei compartiment au fost transferate mijloace financiare în temeiul prezentului articol face obiectul rezoluției, partea contractantă respectivă poate solicita comitetului să transfere din fond în compartimentul său un quantum echivalent celui transferat inițial din compartimentul respectiv. În urma unei astfel de solicitări, comitetul convine imediat asupra transferului.

În acest caz, părților contractante care au beneficiat inițial de utilizarea temporară a mijloacelor financiare le revine răspunderea de a transfera către fond quantumurile alocate părții contractante vizate în conformitate cu primul paragraf, cu respectarea termenilor și condițiilor care urmează a fi specificate de către comitet.

(6) Comitetul precizează criteriile generale de stabilire a condițiilor în care are loc transferul temporar al mijloacelor financiare între compartimente, prevăzut la prezentul articol.

ARTICOLUL 8

Părțile contractante a căror monedă nu este euro

(1) În cazul în care, la o dată ulterioară datei aplicării prezentului acord în temeiul articolului 12 alineatul (2), Consiliul Uniunii Europene adoptă o decizie de abrogare a derogării acordate unei părți contractante a cărei monedă nu este euro, astfel cum este definită la articolul 139 alineatul (1) din TFUE, sau a scutirii acordate părții respective, astfel cum este menționată în Protocolul (nr. 16) referitor la anumite dispoziții privind Danemarca, anexat la TUE și la TFUE (denumit în continuare „Protocolul privind anumite dispoziții privind Danemarca”), sau dacă, în absența unei astfel de decizii, o parte contractantă a cărei monedă nu este euro devine parte la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție, aceasta transferă către fond contribuții colectate pe teritoriul său în quantum echivalent cu partea din nivelul-țintă total corespunzător compartimentului său național, calculată în conformitate cu articolul 4 alineatul (2), care este astfel egală cu quantumul care ar fi fost transferat de către partea contractantă vizată dacă aceasta ar fi participat la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție de la data aplicării prezentului acord în temeiul articolului 12 alineatul (2).

(2) Orice sumă plătită prin intermediul mecanismului de finanțare a rezoluției al părții contractante menționate la alineatul (1) pentru măsurile de rezoluție de pe teritoriul lor se deduce din sumele care urmează să fie transferate către fond de către partea contractantă respectivă, în temeiul alineatului (1). În acest caz, partea contractantă în cauză este în continuare obligată să transfere către fond o sumă echivalentă cu cea care ar fi fost necesară pentru atingerea nivelului-țintă al mecanismului său de finanțare a rezoluției, în conformitate cu articolul 102 din Directiva RRB și în termenele prevăzute la articolul respectiv.

(3) Comitetul stabilește, de comun acord cu partea contractantă vizată, cuantumul exact al contribuțiilor ce urmează a fi transferate de către aceasta, în conformitate cu criteriile prevăzute la alineatele (1) și (2).

(4) Costurile aferente oricărei măsuri de rezoluție inițiate pe teritoriul părților contractante a căror monedă nu este euro înainte de data la care intră în vigoare decizia de abrogare a derogării definite la articolul 139 alineatul (1) din TFUE, sau scutirea menționată în Protocolul referitor la anumite dispoziții privind Danemarca, sau înainte de data intrării în vigoare a deciziei BCE privind cooperarea strânsă menționată la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 nu sunt suportate de către fond.

În cazul în care BCE, în cadrul evaluării sale cuprinzătoare a instituțiilor de credit menționate la articolul 7 alineatul (2) litera (b) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013, consideră că oricare dintre instituțiile părților contractante vizate se află în situație de insolvență sau este susceptibilă de a intra în insolvență, costurile măsurilor de rezoluție ale instituțiilor de credit respective nu sunt suportate de către fond.

(5) În cazul în care cooperarea strânsă cu BCE încetează, contribuțiile transferate de partea contractantă vizată de încetarea cooperării strânse sunt recuperate în conformitate cu articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul MUR.

Încetarea cooperării strânse cu BCE nu afectează drepturile și obligațiile părților contractante care decurg din măsurile de rezoluție aplicate în perioada în care părțile contractante respective fac obiectul prezentului acord, referitoare la:

- transferul contribuțiilor *ex post*, în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (d);
- realimentarea fondului, în conformitate cu articolul 6; și
- transferul temporar între compartimente, în conformitate cu articolul 7.

ARTICOLUL 9

Respectarea principiilor generale și a obiectivelor rezoluției

(1) Utilizarea fondului pe bază reciprocă și transferul contribuțiilor către fond sunt condiționate de existența unui cadru juridic permanent în materie de rezoluție ale cărui norme conduc cel puțin la același rezultat precum cele prevăzute în temeiul Regulamentului MUR sau sunt echivalente cu acest rezultat, astfel cum se prevede în normele următoare, și fără modificarea acestora:

- (a) normele procedurale privind adoptarea unei scheme de rezoluție în conformitate cu articolul 18 din Regulamentul MUR;

- (b) normele decizionale ale Comitetului, prevăzute la articolele 52 și 55 din Regulamentul MUR;
- (c) principiile generale care reglementează rezoluția, prevăzute la articolul 15 din Regulamentul MUR, în special principiul potrivit căruia acționarii instituției aflate în rezoluție suportă primele pierderi, iar creditorii instituției aflate în rezoluție sunt plasați după acționari în asumarea pierderilor, în conformitate cu ordinea priorității creanțelor acestora, stabilită la alineatul (1) literele (a) și (b) de la respectivul articol;
- (d) normele privind instrumentele de rezoluție menționate la articolul 22 alineatul (2) din Regulamentul MUR, în special cele privind aplicarea instrumentului de recapitalizare internă prevăzut la articolul 27 din regulamentul menționat și la articolele 43 și 44 din Directiva RRB și pragurile specifice stabilite de acestea în ceea ce privește impunerea pierderilor asupra acționarilor și creditorilor și contribuția fond la o anumită măsură de rezoluție.

(2) În cazul în care normele privind rezoluția menționate la alineatul (1) și prevăzute în Regulamentul MUR, la data adoptării sale inițiale, se abrogă sau se modifică într-un alt fel împotriva voinței oricăreia dintre părțile contractante, inclusiv în cazul în care se adoptă norme de capitalizare internă într-un mod care nu este echivalent sau care nu (con)duce, cel puțin, la un rezultat identic și nu mai puțin strict decât cel obținut în temeiul Regulamentului MUR, la data adoptării sale inițiale, iar partea contractantă în cauză își exercită drepturile care îi revin în temeiul dreptului internațional public privind o modificare fundamentală a circumstanțelor, orice altă parte contractantă poate, în temeiul articolului 14 din prezentul acord, să solicite Curții de Justiție să confirme existența unei modificări fundamentale a circumstanțelor și a consecințelor care decurg din aceasta, în conformitate cu dreptul internațional public. În solicitarea sa, orice parte contractantă poate cere Curții de Justiție să suspende aplicarea unei măsuri care face obiectul litigiului, caz în care sunt aplicabile articolul 278 din TFUE și articolele 160 - 162 din Regulamentul de procedură al Curții de Justiție.

(3) Procedura prevăzută la alineatul (2) de la prezentul articol nu împiedică recurgerea la căile de atac prevăzute la articolele 258, 259, 260, 263, 265 și 266 din TFUE și nici nu afectează această recurgere.

ARTICOLUL 10

Respectarea obligațiilor

(1) Părțile contractante iau măsurile necesare, în cadrul ordinilor lor juridice naționale, pentru a asigura respectarea obligației lor de a transfera în mod solidar contribuțiile în conformitate cu prezentul acord.

(2) Fără a aduce atingere competenței Curții de Justiție în temeiul articolului 14 din prezentul acord, Comitetul, acționând din proprie inițiativă sau la cererea oricărei părți contractante, poate examina dacă o parte contractantă nu și-a respectat obligația de a transfera contribuțiile către fond astfel cum a fost instituită în prezentul acord.

În cazul în care Comitetul constată că o parte contractantă nu și-a respectat obligația de a transfera contribuțiile, acesta stabilește un termen până la care partea contractantă vizată să ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării. În cazul în care partea contractantă vizată nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării în termenul stabilit de Comitetul, utilizarea compartimentelor tuturor părților contractante în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) este exclusă în ceea ce privește rezoluția instituțiilor autorizate pe teritoriul părții contractante vizate. Excluderea respectivă încetează să se aplice din momentul în care Comitetul stabilește că partea contractantă vizată a luat măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării.

(3) Deciziile Comitetului în temeiul prezentului articol sunt luate cu majoritate simplă de președinte și de membrii menționați la articolul 43 alineatul (1) litera (b) din Regulamentul MUR.

TITLUL IV

DISPOZIȚII GENERALE ȘI FINALE

ARTICOLUL 11

Ratificarea, aprobarea sau acceptarea și intrarea în vigoare

(1) Prezentul acord este supus ratificării, aprobării sau acceptării de către semnarii săi în conformitate cu propriile lor cerințe constituționale. Instrumentele de ratificare, de aprobare sau de acceptare se depun la Secretariatul General al Consiliului Uniunii Europene (denumit în continuare „depozitarul”). Depozitarul înștiințează ceilalți semnari cu privire la fiecare depunere și la data acesteia.

(2) Prezentul acord intră în vigoare în prima zi a celei de a doua luni care urmează datei la care instrumentele de ratificare, de aprobare sau de acceptare au fost depuse de semnarii participanți la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție care reprezintă nu mai puțin de 90 % din totalul voturilor ponderate ale tuturor statelor membre participante la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție, în conformitate cu Protocolul (nr. 36) privind dispozițiile tranzitorii anexat la TUE și la TFUE.

ARTICOLUL 12

Aplicare(a)

- (1) Prezentul acord se aplică între părțile contractante care au depus instrumentele de ratificare, aprobare sau acceptare de către acestea, sub rezerva intrării prealabile în vigoare a Regulamentului MUR.
- (2) Sub rezerva alineatului (1) de la prezentul articol și cu condiția intrării sale în vigoare în conformitate cu articolul 11 alineatul (2), prezentul acord se aplică începând cu data de 1 ianuarie 2016 între părțile contractante participante la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție care au depus instrumentele de ratificare, aprobare sau acceptare de către acestea până la data respectivă. Dacă prezentul acord nu intră în vigoare până la 1 ianuarie 2016, acesta se aplică începând cu data intrării sale în vigoare, între părțile contractante participante la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție care au depus instrumentele de ratificare, aprobare sau acceptare de către acestea până la data respectivă.
- (3) Prezentul acord se aplică părților contractante participante la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție care nu au depus instrumentele de ratificare, aprobare sau acceptare de către acestea până la data aplicării în temeiul alineatului (2), începând cu prima zi a lunii care urmează depunerii instrumentelor lor de ratificare, aprobare sau acceptare.

(4) Prezentul acord nu se aplică părților contractante care au depus instrumentele de ratificare, aprobare sau acceptare de către acestea, dar nu participă la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție până la data aplicării acordului. Cu toate acestea, părților contractante respective participă la acordul special menționat la articolul 14 alineatul (2) de la data aplicării prezentului acord, cu scopul de a sesiza Curtea de Justiție cu orice litigiu privind interpretarea și asigurarea respectării articolului 15.

Se aplică în cazul părților contractante menționate la primul paragraf începând cu data intrării în vigoare a deciziei de abrogare a derogării care le-a fost acordată, definită la articolul 139 alineatul (1) din TFUE, sau a scutirii care le-a fost acordată în conformitate cu Protocolul privind anumite dispoziții privind Danemarca, sau, în absența acesteia, începând cu data intrării în vigoare a deciziei BCE privind cooperarea strânsă menționată la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013.

Sub rezerva articolului 8, prezentul acord încetează să li se aplice părților contractante care au instituit cooperarea strânsă cu BCE menționată la articolul 7 alineatul (2) din Regulamentul (UE) nr. 1024/2013 începând cu data încetării cooperării strânse în conformitate cu articolul 7 alineatul (8) din regulamentul menționat.

ARTICOLUL 13

Aderarea

Statele membre, altele decât părțile contractante, pot adera la prezentul acord. Sub rezerva articolului 8 alineatele (1) - (3), aderarea produce efecte la depunerea instrumentului de aderare la depozitar, care îl notifică celorlalte părți contractante. În urma autentificării de către părțile contractante, textul prezentului acord, în limba oficială a statului membru aderent, care este, de asemenea, limbă oficială a instituțiilor Uniunii, se depune la arhivele depozitarului ca text autentic al prezentului acord.

ARTICOLUL 14

Soluționarea litigiilor

(1) În cazul existenței unui dezacord între două părți contractante cu privire la interpretarea oricăreia dintre dispozițiile prezentului acord sau atunci când o parte contractantă consideră că o altă parte contractantă nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul prezentului acord, aceasta poate sesiza Curtea de Justiție. Hotărârea Curții de Justiție are caracter obligatoriu pentru părțile din procedura respectivă.

În cazul în care Curtea de Justiție constată că o parte contractantă nu și-a îndeplinit obligațiile în temeiul prezentului acord, partea contractantă vizată ia măsurile necesare pentru a se conforma hotărârii într-un termen care urmează să fie decis de Curtea de Justiție. În cazul în care partea contractantă vizată nu ia măsurile necesare pentru a pune capăt încălcării în termenul stabilit de Curtea de Justiție, utilizarea compartimentelor tuturor părților contractante în conformitate cu articolul 5 alineatul (1) litera (b) este exclusă în ceea ce privește instituțiile autorizate pe teritoriul părții contractante vizate.

(2) Prezentul articol constituie un acord special între părțile contractante în sensul articolului 273 din TFUE.

(3) Statele membre a căror monedă nu este euro care nu au ratificat prezentul acord pot notifica depozitarului intenția lor de a fi parte la acordul special menționat la alineatul (2), cu scopul de a sesiza Curtea de Justiție cu orice litigiu privind interpretarea și asigurarea respectării articolului 15. Depozitarul comunică părților contractante notificarea din partea statului membru în cauză, iar statul membru în cauză devine, în urma comunicării, parte la acordul special menționat la alineatul (2) de la prezentul articol în sensul descris la prezentul alineat.

ARTICOLUL 15

Compensarea

- (1) Părțile contractante se angajează să ramburseze în mod solidar, prompt și cu dobândă fiecărui stat membru care nu participă la mecanismul unic de supraveghere și la mecanismul unic de rezoluție (denumit în continuare „stat membru neparticipant”), suma pe care acesta a plătit-o sub formă de resurse proprii corespunzătoare utilizării bugetului general al Uniunii în cazuri de răspundere extracontractuală și costuri aferente acesteia, cu privire la exercitarea competențelor de către instituțiile Uniunii în temeiul Regulamentului MUR.
- (2) Suma cu care se consideră că fiecare dintre statele membre neparticipante a contribuit la răspunderea extracontractuală și la costurile aferente acesteia se determină proporțional pe baza venitului lor intern brut stabilit în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din Decizia 2007/436/CE, Euratom¹ a Consiliului sau cu orice act viitor al Uniunii, de modificare sau de abrogare a acesteia.
- (3) Costurile de compensare sunt distribuite proporțional între părțile contractante pe baza ponderii venitului lor intern brut determinat în conformitate cu articolul 2 alineatul (7) din Decizia 2007/436/CE, Euratom sau cu orice act ulterior al Uniunii de modificare sau de abrogare a acesteia.

¹ Decizia 2007/436/CE, Euratom a Consiliului din 7 iunie 2007 privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 163, 23.6.2007, p. 17).

(4) Statele membre neparticipante beneficiază de rambursare la datele înscrierilor în cont, prevăzute la articolul 9 alineatul (1) din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000¹ al Consiliului, sau în orice act ulterior al Uniunii de modificare sau de abrogare a acestuia, ale cuantumurilor corespunzătoare plăților din bugetul Uniunii efectuate pentru a deconta răspunderea extracontractuală și costurile aferente acesteia în urma adoptării bugetului rectificativ conex.

Eventuala dobândă se calculează în conformitate cu dispozițiile privind dobânda pentru sumele puse la dispoziție cu întârziere, aplicabile resurselor proprii ale Uniunii. Sumele sunt convertite între monedele naționale și moneda euro la cursul de schimb stabilit în conformitate cu articolul 10 alineatul (3) primul paragraf din Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului sau cu orice act ulterior al Uniunii de modificare sau de abrogare a acestuia.

(5) Comisia coordonează orice acțiune de rambursare a părților contractante, în conformitate cu criteriile stabilite în temeiul alineatelor (1) - (3). Rolul de coordonare al Comisiei include calcularea bazei în funcție de care urmează a fi efectuate plățile, emiterea de notificări adresate părților contractante prin care se solicită efectuarea de plăți și se calculează dobânda.

¹ Regulamentul (CE, Euratom) nr. 1150/2000 al Consiliului din 22 mai 2000 privind punerea în aplicare a Deciziei 2007/436/CE, Euratom privind sistemul de resurse proprii al Comunităților Europene (JO L 130, 31.5.2000, p. 1), inclusiv orice modificare ulterioară.

ARTICOLUL 16

Revizuirea

(1) În termen de doi ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord, cel mai târziu și ulterior, la intervale de câte 18 luni, Comitetul evaluează și prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentului acord, în special cu privire la funcționarea corespunzătoare a utilizării reciproce a fondului și impactul său asupra stabilității financiare și a pieței interne.

(2) În termen de cel mult zece ani de la data intrării în vigoare a prezentului acord, pe baza evaluării experienței de punere a sa în aplicare, cuprinsă în rapoartele redactate de Comitetul în conformitate cu alineatul (1), se iau măsurile necesare, în conformitate cu TUE și cu TFUE, în scopul încorporării conținutului prezentului acord în cadrul juridic al Uniunii.

Întocmit la Bruxelles la ... 2014, într-un exemplar original unic, ale cărui versiuni în limbile bulgară, croată, cehă, daneză, olandeză, engleză, estonă, finlandeză, franceză, germană, greacă, maghiară, irlandeză, italiană, letonă, lituaniană, malteză, poloneză, portugheză, română, slovacă, slovenă, spaniolă și suedeză sunt egal autentice și care se depune în arhivele depozitarului, care transmite câte o copie certificată fiecărei părți contractante.

DECLARAȚII DE INTENȚIE ALE PĂRȚILOR CONTRACTANTE ȘI ALE
OBSERVATORILOR PARTICIPANȚI LA CONFERINȚA INTERGUVERNAMENTALĂ CARE
SUNT MEMBRI AI CONSILIULUI UNIUNII EUROPENE
DECLARAȚII CARE URMEAZĂ A FI DEPUSE ÎMPREUNĂ CU ACORDUL:

Declarația nr. 1:

Deși respectă pe deplin cerințele procedurale ale tratatelor pe care se întemeiază
Uniunea Europeană, părțile contractante și observatorii participanți la Conferința
interguvernamentală care sunt membri ai Consiliului Uniunii Europene declară că, exceptând cazul
în care toate părțile contractante convin altfel, obiectivul și intenția lor sunt ca:

- (a) Articolul 4 alineatul (3) din Regulamentul MUR, la data adoptării sale inițiale, să nu fie
abrogat sau modificat;
- (b) principiile și normele legate de instrumentul de recapitalizare internă să nu fie abrogate sau
modificate într-un mod care nu este echivalent și nu (con)duce, cel puțin, la un rezultat identic și
nu mai puțin strict decât cel obținut în temeiul Regulamentului MUR, la data adoptării sale
inițiale.

Declarația nr. 2:

Semnatarii Acordului interguvernamental privind transferul și mutualizarea contribuțiilor la Fondul unic de rezoluție declară că vor depune toate eforturile pentru a finaliza procesul de ratificare a acestuia în conformitate cu dispozițiile corespunzătoare ale legislației lor naționale în timp util, permițând astfel mecanismului unic de rezoluție să devină complet funcțional până la 1 ianuarie 2016.
